

445. NEZDAR

827.

Z Buchlovic. Erb. I. 60

Sadi-la, sadi-la fi-a-len-ku vro-li, jak ju na - sa-di-la, hned Bo-ha prosi-la, aby dal po - ho-dy.

Sadila, sadila
fialenku v roli,
jak ju nasadila,
hned Boha prosila,
aby dal pohody.

Dej, Bože, dyščíčka,
tichého větříčka,
[: aby se ujala :]
modrá fialečka.

Dyščíček nepršel,
fialenka zvadla,
možeš, milá, vědět,
že je láska malá.*)

*) Nepřišla vlažíčka,
jen malá rosíčka,

tož se neujalá
modrá fialečka.

828.

Z Nedvědic

Dej, Bo - že, ou - ro - du na na - šu za - hra - du, na - se - la sem so - bě zá - hon ro -
zma - rý - nu, na - se - la sem so - bě zá - hon ro - zma - rý - nu.

Dej, Bože, ourodu
na našu zahradu,
[: nasela sem sobě
záhon rozmarýnu. :]

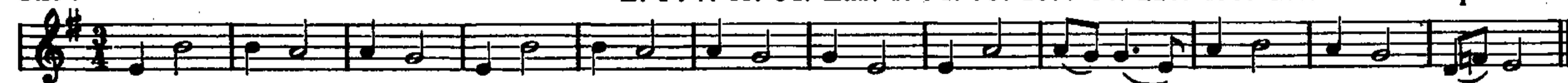
Zelený sem sela,
a modrý mně scházel,
že se můj syneček
za jinou procházel.

Procházel, procházel,
procházeť se bude,
co mně Pan Bůh soudil,
šak mne to nemine.

446. MILÁ NAD RODINU

829.

Ž. P. r. II. 34. Luž. I. 74. 75. 107. Ol. 226. 495. Čel. II. 107. Zp. II. 13

Se-děl je-den vě-zeň sto-pa - de-sát ne-děl, a tak dlú-ho se - děl, ce-lý o - še - di-věl.

Seděl jeden vězeň
stopadesát neděl,
a tak dlúho seděl,
celý ošedivěl.

Můj tatičku starý,
vyplatí mia z vězení,
z vězení těžkého,
zámku tureckého.

Druhý ráz zaplakal,
cedulenku napsal,
cedulenku napsal,
za mamičkú poslal:

V jeho šedej hlavě
myši hnízda majú
a v jeho životě
žaby řehotajú.

Pověz mi, synečku,
co od tebja ptajú?
Sto rynských stříbrných,
ještě tolej drobných.

Mamičko má milá,
pomož mně z vězenja,
z vězenja tuhého,
zámku tureckého.

První ráz zaplakal,
cedulenku napsal,
cedulenku napsal,
k otcovi ju poslal.

Synáčku můj milý,
než to od tebja dám,
než to od tebja dám,
radši ře tam nechám.

Synáčku můj milý,
co od tebja ptajú?
Sto rynských stříbrných,
eště tolej drobných.